LTK, Sayı 32-40, SAYFA 37, Ağustos 1938-Aralık 1940

Çeviri: Osman Bahadır

ANKARA'DAKİ ORMAN ÇİFTLİĞİ

1925 yılının ilkbaharıydı. Ulu önder Atatürk, ülkenin en tanınmış ziraat mühendislerini topladı ve o yıllarda ağaç ve yeşillikten yoksun olan Ankara dolaylarında büyük bir çiftlik kurma niyetinden söz etti. Mühendislere böyle bir projenin gerçekleşmesi için en uygun yeri aramaları emrini verdi. Bu grupta yer alan mühendislerden biri bize hatıralarını şöyle anlattı:

Derin araştırmalarımızı yakın çevrede yapmanın gereksiz olduğunu düşünmüştük. Çünkü toprağın özellikleri hiç ilginç değildi. Bunun sebebi de basitti; kurak bozkırın ortasında, susuz, ağaçsız çorak bir ortaçağ kenti söz konusuydu. Böyle kasvetli bir yerde bu tür bir projenin gerçekleşmesi için uygun bir köşe nerede bulunabilirdi?

Araştırmalarımız sırasında çiftliğin bugünkü yeri, şu an üzerinde durduğumuz bölgeydi. Bataklık, sıtma yuvasından oluşan ve kenarından demiryolu geçen bu büyük arazide kuraklık ve verimsizlikten başka bir şey yoktu. Köyler, hiç değilse günde birkaç saat gölge bulabildikleri çevre tepelere kuruluydu.

Araştırma sonuçlarını ulu öndere arz etmeye gittik. Atatürk eliyle çiftliğin bugünkü yerini göstererek:

- Bu yere gittiniz mi? diye sordu.

Böyle bir yerin bu tür bir proje için uygun olmadığı konusundaki ortak görüşümüzü ilettiğimizde Atatürk bize şu cevabı verdi.

- Özellikle böyle çorak, bataklık ve ıssız bir yeri seçmeliyiz. Biz bu yerleri güzelleştirmeye gitmezsek kim gidecek?

Uzmanlardan görüş isterken aslında Atatürk en verimsiz toprağın neresi olduğunu öğrenmek istiyordu. Böylelikle, yeni Türkiye'yi yaratırken en nankör toprağın bile insan iradesine direnemeyeceğini ispat etmeyi amaçlıyordu.

Kesin karar olarak çiftliğin şimdiki yeri benimsenince, birçok Türk ve yabancı uzman buradaki toprağı incelemek üzere davet edildi. Görüşler çok çeşitliydi. Uzmanlardan bazıları çok karamsardı; bazılarıysa toprağın büyük gayretlerle verimli hale getirilebileceğini düşünüyordu.

Orman çiftliğinin bugünkü gelişmesi, böyle cüretkâr bir projenin gerçekleşmesi konusunda karamsar olanlara bir yalanlama gibidir. Çiftlik, yalnızca ham maddeler üretmekle kalmamış, en ileri sanayi kuruluşları sayesinde, memleketin çeşitli pazarlarına işlenmiş ürünler de sunmuştur.

Elde edilen bu ilk başarılardan sonra Atatürk, memleketin öteki şehirlerinde de, Türkiye için ziraatın önemini arttırmak ve Türk ziraatına model oluşturmak için numune çiftlikleri kurdurdu. Halk, Atatürk çiftliklerinde üretilen fidanlardan ve tohumlardan yararlanıp ilgilendikleri konularda bilgi almak hakkına sahiptir. Çiftliklerin üç ayrı bölümü bulunmaktadır: Ziraat, sanayi ve ticaret. Birinci bölüm tahıllar, meyve-sebze üreticisiyle bağcılık ve hayvan yetiştiriciliğinden oluşmaktadır. Ankara'nın iklim koşulları sayesinde, Atatürk orman çiftliğinde sığır, koyun, at ve kümes hayvanı yetiştiriciliğiyle arıcılık önem kazanmıştır.

Çiftliklerin sanayi dalları üzerinde de durmak gerekir. Orman çiftliğinde, malt, bira, maden suyu, buz ve madeni tarım aletleri fabrikaları vardır. Ticaret şubesiyse çiftliklerle milli pazarlar arasındaki ilişkileri düzenlemektedir.

Ankara Yüksek Ziraat Enstitüsüne kabul edilmeden önce öğrenciler gidecekleri fakülte tarafından belirlenen bir süre boyunca çiftliğin bütün şubelerinde staj yapmak zorundadır. Bu kararın yürürlüğe girdiği 1930'dan beri, 30 kız, 350 öğrenci stajlarını tamamlamıştır. Çiftlikte büyük ölçüde makineli tarım yapılmaktadır. Bu nedenle her yıl 14-17 yaş arasındaki gençler çeşitli vilayetlere gönderilerek tarım araçları fabrikalarında çalışır, değişik tip makinelerin kullanımını ve tamirini öğrenirler. Bir çiftlik idaresinin değişik yönlerini öğrenmek amacıyla liseyi bitiren talebeler idarede stajyer olarak çalışmaktadır. Stajını bitiren gençler ya mahalli çiftliğin idaresinde ya da devletin öteki tarım işletmelerinde çalıştırılmaktadır.

Çiftlik, işçilerinin, çiftçilerin, memurlarının eğitimini de üstlenmiştir. Orman çiftliğinde, beş sınıflı yatılı bir ilkokul kurulmuş ve en modern malzemelerle donatılmıştır. Bu okula çevre köylerdeki çocuklar da kabul edilmiştir. Tüm çalışanlar müdüriyetin tahsis ettiği rahat binalarda oturmaktadır.

Atatürk, ölümünden bir yıl önce, kendine ait bütün çiftlikleri ve gayrımenkulleri devlete bağışladı. Zaten bütün eserlerini, içindeki olağanüstü atılım isteğini aşılamayı arzu ettiği Türk milleti için yapmıştı. Çok sevdiği bu halkın refahını ve mutluluğunu düşünerek çiftliklerinde büyük parklar, lokantalar, hayvanat bahçeleri ve memleketin en iyi meyvelerinin yetiştirildiği meyve bahçeleri yaptırdı.

Yorgunluk nedir bilmeyen Atatürk, bu çiftliklerini kurarak toprağın işlenmesinin belirlediği hedefle büyük bir önem göstermek istemiştir. O hedef de, “Büyük ve bağımsız bir Türkiye” kurmaktır.